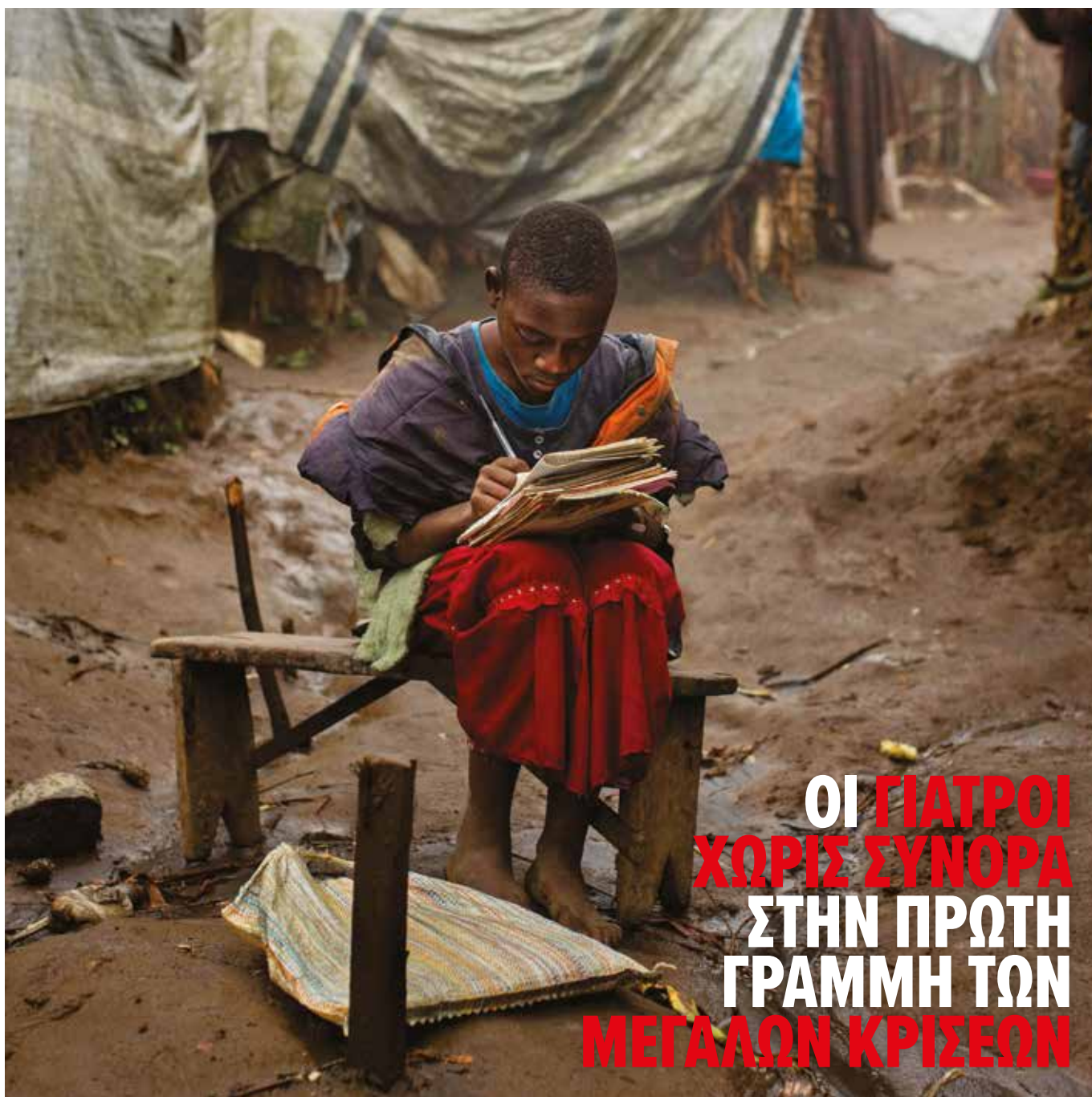

ΧΩΡΙΣ 103 ΣΥΝΟΡΑ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ **2020**

**ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ
ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ
ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ
ΓΡΑΜΜΗ ΤΩΝ
ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΡΙΣΕΩΝ**

ΧΩΡΙΣ 103 ΣΥΝΟΡΑ

Ιδιοκτήτης

Γιατροί Χωρίς Σύνορα, Ελληνικό Τμήμα

Εκδότης

Μαριάνθη Παπαγιάννη

Υπεύθυνη Έκδοσης

Μήτση Περάνη

Συντακτική Ομάδα

Απόστολος Βεΐζης, Γιώργος Μαυρογόνatos, Κική Μαργαρίτη, Βασίλης Στραβαρίδης, Μαριάννα Φιλιπποπούλου

Σχεδιασμός εντύπου

TwelveTimesTwo (twelvetimestwo.com)

Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία

Inform Lykos

Εθελοντές Γραφείου

Εύη Αποστόλου, Σοφία Γαμβρίλη, Νίκη Μιχελακάκη, Φλώρα Μπακοπούλου, Νατάσα Χωριανοπούλου, Αγγελική Ψάρρη

ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ

Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα (Médecins Sans Frontières/MSF) είναι μια διεθνής, ανεξάρτητη, ιατρική ανθρωπιστική οργάνωση που παρέχει ιατρική φροντίδα σε ανθρώπους αποκλεισμένους από την υγειονομική περίθαλψη, σε θύματα βίας, φυσικών καταστροφών ή ενόπλων συγκρούσεων. Δρα με μοναδικό κριτήριο τις ιατρικές ανάγκες, ανεξάρτητα από φυλετικά, θρησκευτικά ή πολιτικά κριτήρια με στόχο την ανακούφιση του ανθρώπινου πόνου αλλά και την ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης για τις ανθρωπιστικές κρίσεις που μαίνονται στον πλανήτη.

Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα ιδρύθηκαν το 1971 από ομάδα γιατρών και δημοσιογράφων και σήμερα λειτουργούν 21 τμήματα σε ισάριθμες χώρες. Περισσότεροι από 48.000 γιατροί, νοσηλευτές, ειδικοί ψυχικής υγείας, τεχνικοί και οικονομικοί διαχειριστές προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε προγράμματα ιατρικής και ανθρωπιστικής βοήθειας σε περισσότερες από 70 χώρες.

Το Ελληνικό Τμήμα των Γιατρών Χωρίς Σύνορα ιδρύθηκε το 1990. Από την ίδρυσή του μέχρι σήμερα, μέλη του έχουν συμμετάσχει σε αποστολές στη Συρία, την Αιτή, την Παλαιστίνη, τη Ρουάντα, την Αιθιοπία, το Αφγανιστάν, κ.α., αλλά και την Ελλάδα με στόχο την παροχή ιατρικής φροντίδας αλλά και την ευαισθητοποίηση της ελληνικής κοινωνίας σε ζητήματα ιατρικής ηθικής και πρόσβασης στην υγεία.

Το σωματείο «ΓΙΑΤΡΟΙ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ ΕΛΛΑΔΑΣ» που εδρεύει στην οδό Ξενίας 15, τ.κ. 115 27, Αθήνα, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις του Ν. 2427/1997 (και με την αρ. 408/30-11-1998 Απόφαση του Προέδρου της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα) γνωστοποιεί στους συνδρομητές, δωρητές, εθελοντές, εργαζόμενους και προμηθευτές του ότι τηρεί χωρίς τη σύμφωνη τρίτων Αρχείο Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα με βάση τις κείμενες διατάξεις.

**Το τεύχος αυτό κυκλοφορεί
κάθε εξάμηνο σε 30.000 αντίτυπα.**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

3
Της έκδοσης

4
Σε πρώτο πρόσωπο
Χρήστος Χρήστου: Ο διεθνής Πρόεδρος των Γιατρών Χωρίς Σύνορα

8
Ημερολόγια Αποστολής
Ένα ντοκιμαντέρ των Γιατρών Χωρίς Σύνορα

10
Επείγον
Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα στην πρώτη γραμμή των μεγάλων κρίσεων του πλανήτη

16
Μαρτυρία
Χριστίνα Μαραγκού, ψυχολόγος στη Λέσβο

19
Μικροβιακή αντοχή: Μια παγκόσμια απειλή

20
Νέα χωρίς σύνορα
Ειδήσεις και δράσεις επικοινωνίας

21
Ένα μεγάλο ευχαριστώ

22
Σε αποστολή
Ισμήνη Σπάχου, Υπεύθυνη Ανθρώπινου Δυναμικού, Οικονομικών και Διοικητικών Θεμάτων

23
Σας χρειαζόμαστε δίπλα μας

© MSF/Pierre-Yves Bernard

© Annie Lohm

© Anna Pennelle/MSF

© Doris Butscher / MSF

© Daphne Tois/MSF

© Isabel Corthier

© MSF

© Gael Turine/MSF

ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Αγαπητοί μας υποστηρικτές,
 Καθώς μπήκαμε στη νέα χρονιά θα θέλαμε να σας ευχαριστήσουμε για τη σταθερή υποστήριξη στην οργάνωσή μας και τις ομάδες μας που αυτή τη στιγμή δρουν σε 74 χώρες σε όλο τον κόσμο.

Είναι καθοριστική η συμβολή σας και είστε αναπόσπαστο μέρος αυτής της ανθρώπινης αλυσίδας που σώζει ζωές σε όλο τον κόσμο. Στέκεστε δίπλα στους χιλιάδες εκτοπισμένους πληθυσμούς τώρα που έχασαν τα πάντα, στους χιλιάδες πρόσφυγες που διασχίζουν τη Μεσόγειο, στους ασθενείς που χρειάζονται πρόσβαση στα φάρμακα τώρα που κάποιες επιδημίες επανεμφανίζονται ενώ στρέφετε το βλέμμα εκεί που τώρα «βρέχει» βόμβες και η ζωή κρέμεται από μία κλωστή.

Στο τεύχος αυτό θα «συναντήσετε» τον Χρήστο Χρήστου, τον οποίο γνωρίζετε ήδη καθώς για επτά χρόνια ήταν Πρόεδρος του Ελληνικού Τμήματος και τον περασμένο Σεπτέμβριο εκλέχτηκε στη θέση του Διεθνούς Προέδρου των Γιατρών Χωρίς Σύνορα.

Επίσης, μία ψυχολόγος συνάδελφός μας μοιράζεται μαζί σας την εμπειρία της από την αποστολή της στη Λέσβο. Η Ελλάδα είναι από τις χώρες όπου αναπτύσσουμε δράση τα τελευταία χρόνια επικεντρώνοντας στα παιδιά και σε άλλες ευάλωτες ομάδες, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στην ψυχική υγεία και την υποστήριξη θυμάτων βασανιστηρίων. Επιπλέον, στις επόμενες σελίδες μοιραζόμαστε μαζί σας νέα από διάφορα σημεία του πλανήτη όπου βρισκόμαστε αλλά και «νέα χωρίς σύνορα» με πληροφορίες από διάφορες δράσεις επικοινωνίας.

Σας ευχόμαστε μία νέα χρονιά γεμάτη ενδιαφέρουσες στιγμές και όμορφες εκπλήξεις μαζί με αγαπημένους σας ανθρώπους.

© MSF

Βασίλης Στραβαρίδης
 Γενικός Διευθυντής
 Γιατροί Χωρίς Σύνορα,
 Ελληνικό Τμήμα

ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ

**ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΩΝ ΓΙΑΤΡΩΝ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ**

**«Το πιο δυνατό γιατρικό
είναι η αλληλεγγύη»**

Πώς είναι να μπορείς να επηρεάσεις από τη θέση σου τη ζωή χιλιάδων ανθρώπων; Τι γίνεται όταν μία από τις μεγαλύτερες σύγχρονες κρίσεις του πλανήτη συμβαίνει στην «αυλή του σπιτιού σου»;

Πώς η αλληλεγγύη μπορεί να κερδίσει το μίσος;

Σε αυτά και άλλα ερωτήματα απαντά ο Χρήστος Χρήστου που μετά από θητεία επτά χρόνων ως Πρόεδρος του Ελληνικού Τμήματος είναι πλέον ο Διεθνής Πρόεδρος των Γιατρών Χωρίς Σύνορα.

Ποιους θεωρείς τους σημαντικότερους σταθμούς στην πορεία σου από το 2002 που ξεκίνησες με τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα μέχρι σήμερα που βρίσκεσαι στη θέση του Διεθνούς Προέδρου;

Σε ένα ταξίδι 17 συνολικά χρόνων, οι σταθμοί είναι πολλοί και ο καθένας έχει την αξία και τη σημασία του. Γνώρισα τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα συμμετέχοντας ως γιατρός σε αποστολές ενώ στη συνέχεια βρέθηκα και σε θεσμικές θέσεις ως εκλεγμένο μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ελληνικού Τμήματος της οργάνωσης. Όλες οι μέχρι τώρα εμπειρίες μου έδωσαν δυνατά μαθήματα παρά τις δυσκολίες και τις προκλήσεις που αναπόφευκτα περιέκλειαν. Σίγουρα το ξεκίνημά μου στις πολυκλινικές για τη στήριξη μεταναστών στην Ελλάδα και η πρώτη μου αποστολή στην Αφρική σε πρόγραμμα αντιρετροϊκής θεραπείας στη Ζάμπια κρατούν μια ξεχωριστή θέση στο μυαλό και την καρδιά μου. Η δεύτερη μάλιστα αποτέλεσε έναν σταθμό στην πορεία των Γιατρών Χωρίς Σύνορα, καθώς συνδέθηκε με τη μείωση του κόστους των φαρμάκων για το HIV/AIDS που έδωσε ελπίδα σε πολλούς ανθρώπους, μεταξύ των οποίων και έφηβοι. Ήταν ένας μεγάλος αγώνας που κερδήθηκε στο όνομα των ασθενών μας μέσα από τη συσπείρωση πολλών δυνάμεων. Οι ιατρικές μας ομάδες με την υποστήριξη νομικών αλλά και πολιτών, κυρίως ασθενών, που ευαισθητοποιήθηκαν και κινητοποιήθηκαν δυναμικά, ανάγκασαν τις μεγάλες φαρμακευτικές εταιρίες να σπάσουν το μονοπώλιο των πατεντών με αποτέλεσμα να μειωθεί σημαντικά το κόστος των αντιρετροϊκών φαρμάκων. Αυτό σήμαινε ότι έγιναν επιτέλους προσιτά στους ασθενείς μας που μέχρι τότε ήταν ξεχασμένοι και σε μεγάλο βαθμό καταδικασμένοι. Ήταν αναμφίβολα μια σημαντική κατάκτηση, μια πολιτική πράξη, μια δυνατή απάντηση έναντι του οικονομικού κέρδους που έστεκε πάνω από όλα. Εξάλλου, αυτός είναι ένας διαχρονικός στόχος των Γιατρών Χωρίς Σύνορα, να διατηρούμε την αξία της ανθρώπινης ζωής οπουδήποτε στον κόσμο πάνω από οποιαδήποτε εμπορική αξία ή σκοπιμότητα.

Ποια είναι η πιο δυνατή εμπειρία που θυμάσαι από τις αποστολές σου;

Οι εμπειρίες είναι πολλές και δύσκολα ξεχωρίζεις κάποια, όταν συνδέονται ουσιαστικά με την ανθρώπινη ζωή. Όλες έχουν τη μοναδικότητά τους. Και ενώ πολλές προέρχονται από χώρες

της Αφρικής, όπου βρέθηκα παλιότερα αλλά και πιο πρόσφατα, μία εμπειρία που παραμένει πολύ δυνατή για πολλούς και ιδιαίτερους λόγους, συνδέεται με την Ελλάδα. Πρόκειται για την αξεπέραστη εικόνα του βλέμματος των παιδιών στον καταυλισμό προσφύγων και μεταναστών στη Μόρια της Λέσβου που επισκέφθηκα πριν από λίγο καιρό. Ένιωσα ότι η κενότητα που αντίκρισα στα μάτια τους συνεπάγεται τη στέρση της παιδικής τους ηλικίας και μιας έμφυτης αισιοδοξίας και δύναμης που τη συνοδεύει. Αυτό το «άδειασμα» δεν οφειλόταν μόνο στις ακραίες συνθήκες που πολλά παιδιά είχαν ζήσει στις ρημαγμένες χώρες τους, αλλά και στη νέα σκληρή ακρότητα με την οποία τους υποδέχτηκε η πιο αναπτυγμένη και προοδευτική Ευρώπη. Είναι εξάλλου γνωστό ότι η αντιμετώπιση των παιδιών αποτελεί έναν πολύ βασικό δείκτη πολιτισμού για όλες τις κοινωνίες.

Ποια είναι η μεγαλύτερη πρόκληση που αντιμετωπίζουν σήμερα οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα;

Η ποινικοποίηση και η στοχοποίηση της ανθρωπιστικής και ιατρικής δράσης και, κατά προέκταση, της ίδιας της πράξης αλληλεγγύης. Τα τελευταία χρόνια οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα έχουμε υπάρξει πολλές φορές στόχος επιθέσεων. Κατά καιρούς, νοσοκομεία μας βομβαρδίζονται και η πρόσβαση σ' εκείνους που μας έχουν περισσότερο ανάγκη γίνεται αδύνατη. Σε αυτές τις περιπτώσεις τόσο οι άνθρωποι που περιθάλπουμε όσο και το προσωπικό μας τίθενται σε έναν μεγάλο κίνδυνο. Σε αυτό οφείλουμε να απαντάμε όσο δύσκολο και αν είναι. Με τη δράση και τη μαρτυρία μας. Με κάθε ευκαιρία θα πρέπει να θυμίζουμε πως τίποτα δεν είναι πιο σημαντικό από την ανθρώπινη ζωή. Η ιατρική πράξη δεν γνωρίζει διακρίσεις και πρέπει να γίνεται σεβαστή ακόμη και στις πλέον ακραίες συνθήκες, όπως είναι ένας πόλεμος, και αυτό είναι κάτι που θα συνεχίσουμε να υπερασπιζόμαστε όπου και αν βρεθούμε.

Ποια θεωρείς τη μεγαλύτερη κρίση που συμβαίνει αυτήν τη στιγμή στον πλανήτη;

Ο πλανήτης μας ταλανίζεται από διαφορετικές κρίσεις ταυτόχρονα. Δείτε τις εμπόλεμες ή βίαιες συγκρούσεις σε Συρία, Υεμένη ή στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, το ξέσπασμα επιδημιών, όπως ο Έμπολα, τον εκτοπισμό και τη μετακίνηση πληθυσμών ανά τον κόσμο σε ένα κλίμα αβεβαιότητας και με φόντο ένα κλιματικό επειγόν. Όλα αυτά διαμορφώνουν ένα ιδιαίτερα απαιτη-

© Anna Pantelija / MSF

τικό περιβάλλον διεθνώς. Ο άνθρωπος καλείται να αναμετρηθεί είτε με το μέγεθος της φύσης που αποδεδειγμένα δεν έχει σεβαστεί, είτε με τις δραματικές συνέπειες των επιλογών του ίδιου του είδους του. Το τελευταίο συνδέεται με τις συνειδητές πολιτικές αποφάσεις και τα οικονομικά οφέλη που οδηγούν σε διαχρονικές ανισότητες και τραγικές απώλειες. Αυτό όσο αδιέξοδο και αν ακούγεται, είναι εξαιρετικά σημαντικό να μην μας αποθαρρύνει, ούτε να μας τελματώνει. Η επιβίωση με αξιοπρέπεια είναι ένας αγώνας αντοχής. Και στους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα συνεχίζουμε να τον δίνουμε χάρη στους πολύτιμους συμπαίκτες που έχουμε τα σχεδόν 50 χρόνια δράσης μας. Και δεν είναι άλλοι από όλες και όλους εσάς που αυτή τη στιγμή διαβάζετε αυτές τις γραμμές, που δεν εγκαταλείψατε την κοινή μας προσπάθεια όσα εμπόδια και αν συναντήσατε στην πορεία. Και γι' αυτό σας ευχαριστώ ιδιαίτερα εκ μέρους όλων των συναδέλφων αλλά κυρίως των ανθρώπων που έχουν βοηθηθεί διατηρώντας ζωντανή την ελπίδα τους.

Πώς διαχειρίζεσαι το μέγεθος της ευθύνης να ηγείσαι ενός μεγάλου ανθρωπιστικού κινήματος που μπορεί να επηρεάσει τη ζωή χιλιάδων ανθρώπων;

Επενδύοντας πολύ στη σκληρή δουλειά, τη συνέπεια αλλά και στο μοίρασμα. Πιστεύω πολύ στην ομάδα και έχω την πεποίθηση ότι δεν μπορείς να πας μακριά χωρίς αυτήν. Οι επικεφαλής οργανισμών οφείλουμε να ακούμε τους συνεργάτες μας πριν πράξουμε ή αποφασίσουμε, επί της ουσίας, όχι στους τύπους. Φυσικά έχω πολύ έντονα το αίσημα της προσωπικής ευθύνης τόσο απέναντι στους αν-

θρώπους που καλούμαστε να βοηθήσουμε όσο και στο προσωπικό μας. Δεν μπορείς να φροντίσεις σωστά και υπεύθυνα κάποιον, αν δεν έχεις μεριμνήσει για τον φροντιστή. Αυτό τουλάχιστον θα πρέπει να το έχουμε ως μέλημα, ακόμη και αν δεν είναι πάντα εφικτό. Εξίσου σημαντική, όμως, είναι η ευθύνη που νιώθω απέναντι σε όλες και όλους εσάς, τους υποστηρικτές μας. Κάθε σκέψη, απόφαση και πράξη μου οφείλει να στηρίζεται στο γεγονός ότι διαχειρίζομαι την εμπιστοσύνη ανθρώπων, είτε είναι ασθενείς, είτε συνάδελφοι, είτε δωρητές. Την ίδια στιγμή αυτή η ευθύνη λειτουργεί και ως δύναμη. Δεν γεμίζουν οι αποθήκες του μυαλού και της ψυχής μου μόνο με έννοια αλλά και με πίστη ότι όλοι μαζί θα συνεχίσουμε να παλεύουμε παρά τις αντιξοότητες για έναν κόσμο λίγο πιο δίκαιο και πιο όμορφο.

Επισκέφθηκες πρόσφατα τη Λέσβο και τη Σάμο. Πώς αισθάνεσαι όταν μία από τις μεγαλύτερες σύγχρονες κρίσεις συμβαίνει «στην αυλή του σπιτιού σου»;

Σοκαρισμένος με όσα είδα στα δύο νησιά. Και με ένα αίσημα θυμού κυρίως για τον τρόπο συνειδητής διαχείρισης της κατάστασης από τις πολιτικές δυνάμεις, όχι μόνο της χώρας μας αλλά όλης της Ευρώπης. Αναμφίβολα πρόκειται για μια πραγματικότητα που απαιτεί ψύχραιμη και υπεύθυνη διαχείριση απέναντι τόσο στους πληθυσμούς που καταφθάνουν διωκόμενοι από σκληρές καταστάσεις όσο και στις κοινωνίες που καλούνται να διαχειριστούν και να ζήσουν μια νέα συνθήκη. Την ίδια στιγμή, αυτή η κρίση που πέρασε τα σύνορα και έγινε «δική μας υπόθεση», μας δείχνει κάτι πολύ σημαντικό και ρεαλιστικό.

Ότι τίποτα δεν είναι τόσο μακριά μας, όσο ίσως πιστεύουμε. Όχι μόνο με την έννοια της γεωγραφικής απόστασης, αλλά της ουσιαστικής ανατροπής. Βλέποντας ανθρώπους που ψηφίζουν πολλούς κινδύνους για να φτάσουν εδώ παλεύοντας για την επιβίωσή τους, ουσιαστικά βλέπουμε κάτι απλό, αλλά πολύ βασικό: ότι είμαστε όλοι άνθρωποι, με τα ίδια δικαιώματα απέναντι στη ζωή. Θυμόμαστε πως όλα είναι εφήμερα και αναστρέψιμα για όλους μας ανά πάσα στιγμή. Η σχέση «υπεροχής» και «αδυναμίας» ή «ισχύος» και «ευαλωτότητας» ακροβατεί πάνω σε μια πολύ λεπτή γραμμή. Αυτό η Ευρώπη το έχει ζήσει ιστορικά. Και παρά τις κοινωνικές και οικονομικές αναταράξεις που βιώνει σήμερα, οφείλει να ανταποκριθεί στον ρόλο που η ίδια έχει επιλέξει για τον εαυτό της προασπιζόμενη την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο όνομα της οποίας έχει παλέψει σκληρά. Δεν μπορεί, λοιπόν, να λειτουργεί ισοπεδωτικά ή ακυρωτικά απέναντι σε αυτό, γιατί στην ουσία αποδομεί τον εαυτό της.

Η προσφυγική – μεταναστευτική κρίση έχει διχάσει την ελληνική κοινωνία κι έχει αναδείξει ένα τεράστιο κύμα αλληλεγγύης από τη μία αλλά και μία αυξημένη ρητορική μίσους από την άλλη. Πώς μπορεί να καταπολεμηθεί αυτό το μίσος;

Με αμεσότητα, κατανόηση και αλήθεια. Και χωρίς επανάπαυση. Ανακαλώ συχνά τη φράση «ύπουλη λέξη ο εφησυχασμός» γιατί την πιστεύω βαθιά. Οφείλουμε να συνεχίσουμε να μιλάμε όσο γίνεται πιο ειλικρινά και δυνατά για την κοινωνική και ανθρωπιστική δράση, με όποια εργαλεία και όσες δυνάμεις διαθέτουμε. Σε μια εποχή απομονωτισμού ή εικονικής σύνδεσης μέσω της τεχνολογίας, τα μηνύματα δικασμού μάς καλυβδώνουν ακόμα περισσότερο. Αυτό συνθέτει μια μεγάλη πρόκληση και έναν κίνδυνο που μπορούμε, ωστόσο, να αντιμετωπίσουμε. Ενημερώνοντας, ακούγοντας και εξηγώντας. Από τη μία πλευρά, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε την κόπωση, την ανησυχία ή ακόμη και τον δισταγμό μιας κοινωνίας που βρίσκεται μπροστά σε μια έντονη και πρωτόγνωρη συνθήκη και να τη βοηθήσουμε να τη διαχειριστεί. Ο καθένας μας έχει μια ευθύνη σε αυτό, πολιτική, συλλογική ή ατομική. Από την άλλη, δεν μπορούμε να επιτρέπουμε ακραίες συμπεριφορές ή γενικευμένες ρητορικές δικασμού που ξέρουμε πολύ καλά πού έχουν οδηγήσει ιστορικά. Σε σκοτάδι, μηδενισμό και καταστροφή. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να αποτρέψουμε όσο περνάει από το χέρι μας. Οφείλουμε μάλιστα να το αποθαρρύνουμε πρώτα για εμάς και στη συνέχεια για τους γύρω μας. Οι κοινωνίες έχουν σταθεί συγκινητικά και μεγαλόπρεπα δίπλα στους συνανθρώπους τους χωρίς διακρίσεις την ώρα που οι πολιτικοί και τα οικονομικά συμφέροντα υποδείκνυαν διαφορετικά. Αυτό το ηθικό ανάστημα έχουμε ανάγκη. Το ζητούμενο δεν είναι να απομονωθούμε ή να οχυρωθούμε και άλλο αλλά να έρθουμε πιο κοντά σεβόμενοι ο ένας τον άλλον. Ως γιατρός το έχω δει με όλους τους ασθενείς, όπου και αν βρέθηκα. Το πιο δυνατό γιατρικό είναι η σύνδεση, η αλληλεγγύη.

Τα τελευταία χρόνια ζεις και εργάζεσαι στο εξωτερικό. Πόσο διαφορετικό είναι να χειρουργείς σε μια εμπόλεμη ζώνη απ' ό,τι σε ένα ευρωπαϊκό νοσοκομείο;

Στην ουσία του δεν είναι διαφορετικό. Ίσως βρίσκεσαι εκεί με λιγότερα εργαλεία και «χειρουργικές ανέσεις» αλλά πάντα και παντού η χειρουργική πράξη παραμένει ίδια. Η ένταση σε μια εμπόλεμη ζώνη μπορεί να περιμένει κάποιος ότι είναι μεγαλύτερη λόγω εξωτερικών συνθηκών αλλά λειτουργεί ένας μηχανισμός συγκέντρωσης σε αυτό που πρέπει να γίνει άμεσα και κυρίως σωστά για το καλό του ανθρώπου που έχεις μπροστά σου και χρειάζεται τη βοήθειά σου. Φυσικά αντιλαμβάνεσαι μια ποιοτική διαφορά αλλά τελικά η ποιότητα των υπηρεσιών μας σχετίζεται σημαντικά με την ανθρώπινη επαφή και όχι πάντα με κάθε εργαλείο τελευταίας τεχνολογίας που θα μπορούσαμε να έχουμε στη διάθεσή μας. Είναι η συναίσθηση και η ουσιαστική παρουσία μας δίπλα τους που κάνει τη διαφορά.

© Isabel Corthier / MSF

Με ποιον τρόπο έχει αλλάξει την προσωπική σου θεώρηση για τη ζωή η ενασχόλησή σου με τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα;

Δεν θα έλεγα πως έχει αλλάξει κάτι. Ίσως έχει ενισχύσει ό,τι πάντα πίστευα. Πως σε αυτόν τον κόσμο προχωράμε συνυπάρχοντας, δεν ήρθαμε για να τα βγάλουμε πέρα μόνοι μας. Πρόκειται για μια καθημερινή, συλλογική προσπάθεια αυτοοργάνωσης και αλληλεγγύης που είναι απαραίτητο να λαμβάνει χώρα σε ένα πλαίσιο σεβασμού προς όλα τα άλλα είδη αλλά και προς τον ίδιο τον πλανήτη που μας φιλοξενεί.

Μήτση Περόανη

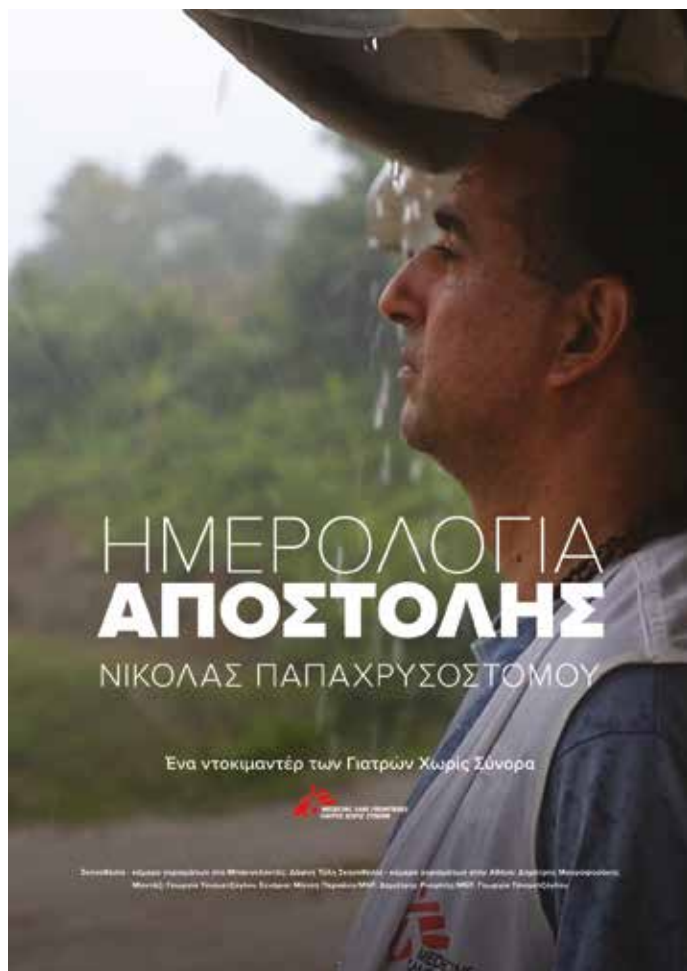
Υπεύθυνη Έντυπης Επικοινωνίας

ΕΝΑ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΤΩΝ ΓΙΑΤΡΩΝ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Μία καριέρα στα χρηματοοικονομικά. Μία πα-
ραίτηση. Ο γύρος του κόσμου για επτά χρό-
νια. Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα. Διαδοχικοί
σταθμοί μιας πορείας που συνεχώς ανατρέ-
πεται. Ο Νικόλας Παπαχρυσόστομου δεν είναι σίγουρα
ένας συνηθισμένος άνθρωπος. Ο ρόλος του ως επικε-
φαλής της επείγουσας παρέμβασης των Γιατρών Χωρίς
Σύνορα στο Μπανγκλαντές και οι σκέψεις του όπως
τις καταγράφει στα ημερολόγια που κρατάει, έγιναν
ντοκιμαντέρ από το Ελληνικό Τμήμα των Γιατρών
Χωρίς Σύνορα.

Το ντοκιμαντέρ «Ημερολόγια Αποστολής - Νικόλας Παπα-
χρυσόστομου» γυρίστηκε κατά το μεγαλύτερο μέρος του
στο Μπανγκλαντές όπου διαδραματίζεται η ανθρωπιστική
κρίση των Ροκίγγια. Η κινηματογραφίστρια Δάφνη Τόλη
ταξίδεψε εκεί για να καταγράψει με τον δικό της τρόπο
σκηνές από την καθημερινότητα αυτών των ανθρώπων
αλλά και τη δράση των Γιατρών Χωρίς Σύνορα που βρί-
σκονται εκεί για να τους υποστηρίξουν. Περίπου 1.000.000
Ροκίγγια, αφού εκδιώχθηκαν από τη γειτονική Μιανμάρ,
δημιούργησαν στο Κοξ Μπαζάρ τον μεγαλύτερο προσφυ-
γικό καταυλισμό στον κόσμο. Εκεί, από το 2017, ζουν σε
απάνθρωπες συνθήκες, χωρίς τα στοιχειώδη δικαιώματα.

Ο Νικόλας Παπαχρυσόστομου ήταν το 2018 επικεφαλής
της επείγουσας παρέμβασης των Γιατρών Χωρίς Σύνορα
στην περιοχή. Η ιδιότητά του αυτή έγινε η αφορμή ώστε
να γίνει το κεντρικό πρόσωπο του ντοκιμαντέρ. Η αιτία
ήταν η προσωπική του διαδρομή, η οποία όσους σταθμούς
έχει, τόσες και ανατροπές:

Τα παιδικά χρόνια στην Κύπρο, οι σπουδές Οικονομίας στον Καναδά, η πολλά υποσχόμενη καριέρα στα χρηματοοικονομικά. Και μετά η παραίτηση και ο γύρος του κόσμου. Και επανεκκίνηση. Είναι η στιγμή που οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα μπαίνουν στο πλάνο του. Υεμένη, Νότιο Σουδάν, Κολομβία, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, κεντρική Μεσόγειος, Ιράκ, Μπανγκλαντές, Καμερούν, Μπουρκίνα Φάσο, Μοζαμβίκη. Ανθρωπιστικές κρίσεις σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης.

Όλες αυτές οι εμπειρίες, οι νίκες και οι απώλειες, καταγράφονται από τον ίδιο στα ημερολόγια του. Και το ερώτημα είναι πόσες μεταμορφώσεις, πόσες αμφισβητήσεις, πόσες εμπειρίες μπορεί τελικά να χωρέσει ένα ημερολόγιο; Μέσα σε 27 λεπτά, το ντοκιμαντέρ «Ημερολόγια Αποστολής» επιχειρεί να δώσει απαντήσεις.

Σκηνοθεσία - κάμερα γυρισμάτων στο Μπανγκλαντές: Δάφνη Τόλη
Σκηνοθεσία - κάμερα γυρισμάτων στην Αθήνα: Δημήτρης Μαυροφοράκης
Μοντάζ: Γεωργία Τσιομετζόγλου
Σενάριο: Μήτση Περασάνη/MSF, Δημήτρης Ρουμπής/MSF, Γεωργία Τσιομετζόγλου

Τα «Ημερολόγια Αποστολής» προβλήθηκαν για πρώτη φορά στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Αθήνας, Νύχτες Πρεμιέρας, τον περασμένο Σεπτέμβριο. Έχουν ταξιδέψει, επίσης, στη Λέσβο, τη Λήμνο και τα Ψαρά στο πλαίσιο του Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Aegean Docs και στη Χαλκίδα στο Φεστιβάλ Ελληνικού Ντοκιμαντέρ Docfest. Έχουν φτάσει μέχρι τον Καναδά και συνεχίζουν το ταξίδι τους και το 2020.

ΕΠΕΙΓΟΝ
Κική Μαργαρίτη
 Υπεύθυνη Τύπου

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΡΙΣΕΩΝ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ

Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα βρεθήκαμε και το 2019 σε 74 χώρες σε όλο τον κόσμο, εκεί όπου εκτυλίσσονται οι μεγαλύτερες κρίσεις του πλανήτη, για να προσφέρουμε ιατρική και ανθρωπιστική βοήθεια σε ανθρώπους που έχουν ανάγκη. Βρεθήκαμε σε εμπόλεμες ζώνες, όπως η Υεμένη και η Συρία, σε περιοχές που πλήττονται από φυσικές καταστροφές, σε χώρες που μαστίζονται από επιδημίες, όπως ο Έμπολα. Επιστρέψαμε στη θάλασσα με επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης στη Μεσόγειο με το πλοίο Ocean Viking. Βρεθήκαμε δίπλα σε χιλιάδες πρόσφυγες και εσωτερικά εκτοπισμένους πληθυσμούς από το Μεξικό και το Μπανγκλαντές μέχρι τους προσφυγικούς καταυλισμούς στην Ελλάδα.

Στις εικόνες που ακολουθούν αποτυπώνονται οι μεγαλύτερες κρίσεις της χρονιάς που πέρασε μέσα από τον φακό των Γιατρών Χωρίς Σύνορα.

© André Liohn

ΕΜΠΟΛΕΜΕΣ ΖΩΝΕΣ

ΥΕΜΕΝΗ

Οι συνεχιζόμενες συγκρούσεις στην Υεμένη έχουν προκαλέσει μία από τις πιο καταστροφικές ανθρωπιστικές κρίσεις στον κόσμο. Οι τυφλές βομβιστικές επιθέσεις και η χρόνια έλλειψη ειδών πρώτης ανάγκης και προσωπικού, έχουν κλείσει περισσότερα από τα μισά νοσοκομεία της χώρας. Τον περασμένο Νοέμβριο, νοσοκομείο των Γιατρών Χωρίς Σύνορα στην περιοχή Μόχα της νοτιοδυτικής Υεμένης, καταστράφηκε μερικώς από αεροπορική επιδρομή που έπληξε τα γύρω κτίρια.

© Agnes Varraine-Leca/MSF

ΣΥΡΙΑ

Οι αεροπορικές επιδρομές, οι βομβαρδισμοί και οι ένοπλες συγκρούσεις στη Συρία έχουν σοβαρό αντίκτυπο στον άμαχο πληθυσμό και στη δυνατότητα των ανθρωπιστικών οργανώσεων να παρέχουν βοήθεια με ασφάλεια. Τον περασμένο Οκτώβριο, η εξαιρετικά εκρηκτική κατάσταση στη βορειο-ανατολική Συρία ανάγκασε τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα να απομακρύνουν το διεθνές προσωπικό από τα προγράμμά τους στην περιοχή.

© Emiliennemalfatto Instagram: @emiliennemalfatto

ΕΚΤΟΠΙΣΜΟΣ

ΡΟΧΙΝΓΚΙΑ

Η ενορχηστρωμένη εκστρατεία βίας που εξαπέλυσε ο στρατός της Μιανμάρ κατά των Ροχίνγκια το 2017 ανάγκασε πάνω από 660.000 ανθρώπους να περάσουν τα σύνορα και να καταφύγουν στην περιοχή Κοξ Μπαζάρ του Μπανγκλαντές. Σήμερα, περίπου 1 εκατομμύριο πρόσφυγες Ροχίνγκια διαμένουν σε υποτυπώδη καταλύματα από μπαμπού και εξαρτώνται αποκλειστικά από την ανθρωπιστική βοήθεια. Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα περιθάλπουμε δεκάδες χιλιάδες ασθενείς τον μήνα κι έχουμε πραγματοποιήσει πάνω από 1,3 εκατομμύρια συνεδρίες από τον Αύγουστο του 2017 έως τον Ιούνιο του 2019.

Anthony Kwan

ΣΥΡΙΑ

Εκατοντάδες χιλιάδες Σύριοι έχουν χάσει τη ζωή τους τα τελευταία 8 χρόνια του πολέμου, ενώ πάνω από 11 εκατομμύρια έχουν εγκαταλείψει τα σπίτια τους. Σύμφωνα με τα Ηνωμένα Έθνη, περισσότεροι από 13 εκατομμύρια πρόσφυγες χρειάζονται άμεση ανθρωπιστική βοήθεια. Εκτιμάται ότι 6,5 εκατομμύρια είναι οι εσωτερικά εκτοπισμένοι και πάνω από 5 εκατομμύρια ζητούν διεθνή προστασία.

© Deill Souleiman/AFP

ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ

OCEAN VIKING

Τον Ιούλιο, οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα ανακοινώσαμε την επανέναρχη των κρίσιμων επιχειρήσεων έρευνας και διάσωσης στην κεντρική Μεσόγειο, καταδικάζοντας την εγκληματική αδράνεια των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων τη στιγμή που χάνονται άνθρωποι στη θάλασσα. Το πλοίο έρευνας και διάσωσης Ocean Viking, με το οποίο επιχειρεί η οργάνωση SOS Méditerranée σε συνεργασία με τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα, κατευθύνθηκε στην κεντρική Μεσόγειο, με αποστολή τη διάσωση ζωών στην πλέον θανάσιμη μεταναστευτική οδό του κόσμου. Το Ocean Viking από τις αρχές Αυγούστου που ξεκίνησε μέχρι και τον Νοέμβριο είχε ήδη διασώσει 1.151 άτομα.

© MSF/Hannah Wallace Bowman

ΕΛΛΑΔΑ

Ο 3χρονος Μοχάμεντ από το Αφγανιστάν μένει με τους γονείς του και τις δύο αδελφές του σε σκηνή στον καταυλισμό στο Βαθύ της Σάμου. Πάνω από 7.700 άνθρωποι ζουν σε έναν χώρο που έχει σχεδιαστεί για 648. Πάνω από 2.500 είναι παιδιά. Συνολικά, στα νησιά του Αιγαίου, βρίσκονται εγκλωβισμένοι κάτω από αντίξοες συνθήκες περισσότεροι από 42.000 άνθρωποι. Το 2019 οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα βρεθήκαμε στο πλευρό των προσφύγων προσφέροντας ιατρική και ανθρωπιστική βοήθεια στη Λέσβο, τη Σάμο, τη Χίο και την Αθήνα.

© Anna Pantella/MSF

ΕΜΠΟΛΑ

Η επιδημία Έμπολα που ξέσπασε το 2018 στη Λ.Δ. του Κονγκό είναι η χειρότερη που έχει καταγραφεί στην ιστορία της χώρας. Για περισσότερο από έναν χρόνο, η επιδημία συνεχίζει να εξαπλώνεται στις επαρχίες του Ιτούρι και του Βόρειου Κίβου, παρά την τεράστια διεθνή κινητοποίηση για τον έλεγχο της. Τον Ιούλιο του 2019, ο ΠΟΥ κήρυξε κατάσταση έκτακτης ανάγκης σε παγκόσμιο επίπεδο λόγω Έμπολα. Από την 1η Αυγούστου 2018 ο Έμπολα έχει μολύνει πάνω από 3.000 ανθρώπους και 2.196 είχαν χάσει τη ζωή τους μέχρι τον Νοέμβριο του 2019.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Χριστίνα Μαραγκού
Ψυχολόγος, Λέσβος

© Anna Pantella / MSF

**“ΑΥΤΟ ΠΟΥ
ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ
ΣΤΗ ΜΟΡΙΑ,
ΜΑΣ ΑΦΟΡΑ
ΟΛΟΥΣ”**

Στη Λέσβο βρέθηκα σχεδόν εν μία νυκτί, μετά από ένα τηλεφώνημα που είχα δεχθεί για δουλειά εκείνη την περίοδο. Χωρίς να το σκεφτώ ιδιαίτερα, απλά μάζεψα τα πράγματά μου και πήγα στο νησί.

Η εμπλοκή μου με το προσφυγικό είχε ξεκινήσει ήδη, μέσα από διάφορες αλληλέγγυες ομάδες στις οποίες συμμετείχα και προσωπικές σχέσεις με εκτοπισμένους ανθρώπους που ανέπτυξα μέσα από αυτές.

Το πρώτο διάστημα που ξεκίνησα να εργάζομαι στην προσφυγική κρίση ως ψυχολόγος, ένιωθα συχνά πολλές αντιφάσεις σε σχέση με την κατάσταση που επικρατεί στο νησί και τη θέση των οργανώσεων μέσα σε αυτήν. Όχι. Δεν αρκεί να θέλεις να βοηθήσεις. Δεν αρκεί να είσαι εκεί, παρών και εσύ σε ένα έγκλημα που διαπράττεται εις βάρος εκτοπισμένων ανθρώπων, εις βάρος παιδιών που δεν βιώνουν την παιδική τους ηλικία αλλά μεγαλώνουν απότομα. Γιατί κάποιος έχει κατασκευάσει τη συνθήκη εγκλεισμού και βίας που επικρατεί στα νησιά. Και είναι πολύ σημαντικό όσοι εργαζόμαστε σε αυτό να αναλάβουμε τις ευθύνες μας και να μιλήσουμε ανοιχτά για την κατάσταση. Αυτός ήταν και ο λόγος που η εμπειρία μου με τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα στο πρόγραμμα της Λέσβου, ήταν μια συνειδητή επιλογή.

© Robin Hammond

Απέναντι από τον καταυλισμό της Μόριας έχει στηθεί μια παιδιατρική κλινική με γιατρούς, νοσηλευτές και επαγγελματίες ψυχικής υγείας. Στο κομμάτι της ψυχικής υγείας βλέπαμε περισσότερο παιδιά και τις οικογένειές τους. Τους τελευταίους μήνες όμως, η κατάσταση έχει αλλάξει ολοσχερώς. Καθημερινά καταφθάνουν νέα επεισόδια περιστατικά στα οποία καλούμαστε να παρέμβουμε με ό,τι μέσα διαθέτουμε τη δεδομένη στιγμή. Πάντοτε όμως, στο τέλος της ημέρας, οι άνθρωποι θα πρέπει να επιστρέψουν στον καταυλισμό, σε μια συνθήκη εγκλεισμού, επισφάλειας, φόβου και απομόνωσης. Για μένα, όλοι οι άνθρωποι που βρίσκονται στον καταυλισμό είναι ευάλωτοι, ευάλωτοι σε πολιτικές εξουδετέρωσης πληθυσμών. Αυτός είναι και ο λόγος, που **το αίτημα που μας έρχεται στις συνεδρίες είναι καθολικό και κοινό**, ανεξαρτήτως από τα επιμέρους συμπτώματα της κάθε περίπτωσης: **“Βοήθησέ με να φύγω από τη Μόρια”**.

Πιστεύω ότι η ψυχική ασθένεια σε ένα μεγάλο βαθμό κατασκευάζεται. Οι συνθήκες που επικρατούν στους καταυλισμούς των ελληνικών νησιών κατασκευάζουν υποκείμενα που εκφράζουν διαφορετικά συμπτώματα. Δεν θα ξεχάσω μια ανήλικη που γνώρισα μερικούς μήνες πριν, η οποία ήρθε στην κλινική με σοβαρή διάθεση αυτοτραυματισμού. Μετά την παρέμβαση που κάναμε μου εκμυστη-

ρεύτηκε πόσο πολύ αγαπούσε τη δημοσιογραφία και πως ήλπιζε το όνειρό της να γίνει πραγματικότητα με τον ερχομό της στην Ευρώπη. Στην ιδέα, όμως, της επιστροφής της στον καταυλισμό, ανέφερε: “Δεν μπορείς να καταλάβεις τί σημαίνει να είσαι κορίτσι στη Μόρια. Όλοι σε κοιτάζουν, νομίζουν ότι έχουν το δικαίωμα να το κάνουν. Σε κοιτάζουν με ένα βλέμμα που δεν αντιστοιχεί σε άνθρωπο αλλά σε ζώο. Αυτό το μέρος βγάζει στους ανθρώπους άλλα ένστικτα. Και όταν εσύ δέχεσαι τέτοια βλέμματα, το μόνο που θέλεις να κάνεις είναι να εξαφανιστείς, να πεθάνεις”.

Βρισκόμαστε μπροστά σε ένα φαινόμενο έκτακτης ανάγκης. Χιλιάδες σώματα που υπόκεινται σε ένα τρομακτικό καθεστώς ελέγχου, χιλιάδες σώματα που χαρακτηρίζονται με βάση μια κόκκινη σφραγίδα ή την άρση της, την ευαλωτότητά τους (διότι χωρίς αυτή είναι πιθανό να εγκλωβιστούν στο νησί για χρόνια), το φύλο τους ή το μέγεθος της οικογένειάς τους. Κι όμως, μέσα σε όλο αυτό ακόμη σε εμπιστεύονται, σου ανοίγονται και δημιουργούν σχέσεις με σημασία αρκεί να καταφέρεις να προσπεράσεις όλα τα παραπάνω και να τους δεις ως αυτό ακριβώς που είναι: άνθρωποι σε μια δυστοπική συνθήκη. Όταν συμβεί αυτό, τότε αισθάνεσαι πως αυτό που κάνεις έχει νόημα, πως κάτι φτάνει σε αυτούς, κάτι που ίσως να τους δίνει δύναμη να συνεχίσουν. Έτσι, και εγώ η ίδια αισθάνομαι πως έχω

Anna Pantelia/MSF

Anna Pantelia/MSF

ακόμη πράγματα να δώσω γιατί οι μικρές στιγμές σε αυτή τη δουλειά είναι που μπορεί να έχουν κάποια θεραπευτική αξία. Ένα βλέμμα, μια πρόταση, μια κατασκευή που θα κάνεις μαζί με ένα παιδί και το χαμόγελο που θα σου δώσει μετά το πέρας της.

Πολλές φορές έρχεσαι αντιμέτωπος με τον ίδιο σου τον εαυτό, όμως το ομαδικό πλαίσιο των Γιατρών Χωρίς Σύνορα λειτουργεί προστατευτικά σε αυτή την περίπτωση. Είμαστε μια ομάδα που καθημερινά προσπαθεί να υπο-

στηρίξει ιατρικά και ψυχολογικά τα παιδιά αλλά και επιζησαντες σεξουαλικοποιημένης βίας που βρίσκονται στον καταυλισμό. Οι δομές υποστήριξης στο νησί είναι ελάχιστες σε σύγκριση με τον πληθυσμό που διαμένει σε αυτό. Πολλές φορές αισθάνεσαι τη βία ακόμη και σε αυτό: πρέπει να δεις το πιο δύσκολο περιστατικό και να αρνηθείς σε κάποιον άλλο που μπορεί να βρίσκεται σε κατάσταση ανάγκης. **Νομίζω ότι αυτό είναι το πιο δύσκολο κομμάτι της δουλειάς μας. Το να πρέπει να πεις όχι. Γιατί βαθιά μέσα σου ξέρεις ότι η πρόσβαση στη βοήθεια είναι δικαίωμα και αναγκαιότητα στη δεδομένη συνθήκη.** Ένα δικαίωμα που η Ευρώπη καταπατά καθημερινά διατηρώντας τους καταυλισμούς συγκέντρωσης των αιτούντων άσυλο, ένα δικαίωμα που εξωθεί τους ανθρώπους σε ένα διαρκές παιχνίδι επιβίωσης και αναμέτρησης με τον ίδιο τους τον εαυτό.

Ήδη από τα φοιτητικά μου χρόνια ήθελα να ταξιδέψω με τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα καθώς παρακολουθούσα και θαύμαζα το έργο τους σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης ανά τον κόσμο και ήθελα να γίνω μέρος του. Στο παρόν, νιώθω ότι βρίσκομαι εδώ όχι μόνο ως επαγγελματίας, αλλά και ως υποκείμενο-κάτοικος ενός νησιού που βιώνει αυτή τη δυστοπική πραγματικότητα. **Αυτό που συμβαίνει στη Μόρια, μας αφορά όλους.**

Μαριάνθη Παπαγιάννη

Γιατρός*, Πρόεδρος ΔΣ

ΜΙΚΡΟΒΙΑΚΗ ΑΝΤΟΧΗ: ΜΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΑΠΕΙΛΗ

Ενώ στις αναπτυσσόμενες χώρες οι άνθρωποι πεθαίνουν επειδή δεν έχουν πρόσβαση στη σωστή αντιβιοτική θεραπεία, στον υπόλοιπο κόσμο η αντίσταση των βακτηρίων στα αντιβιοτικά αυξάνεται και προκαλεί ανησυχία.

Μικροβιακή αντοχή είναι η ιδιότητα ενός μικροοργανισμού (π.χ. βακτηρίου, ιού ή παράσιτου) να αντιστέκεται στη δράση ενός αντιμικροβιακού παράγοντα και είναι αποτέλεσμα της προσαρμογής του μικροοργανισμού στο περιβάλλον του. Η χρήση αντιμικροβιακών παραγόντων (π.χ. αντιβιοτικών) αναγκάζει τους μικροοργανισμούς να προσαρμοστούν ή να πεθάνουν. Η μικροβιακή αντοχή μειώνει ή εξαλείφει την αποτελεσματικότητα του αντιβιοτικού να θεραπεύει τις λοιμώξεις που οφείλονται στον συγκεκριμένο μικροοργανισμό.

Για τα βακτήρια, η μικροβιακή αντοχή είναι η ικανότητά τους να αντιστέκονται στη δράση ενός αντιβιοτικού. Τα βακτήρια θεωρούνται ανθεκτικά σε κάποιο αντιβιοτικό, όταν αυτό έχει χάσει την ικανότητά του να σκοτώνει τα βακτήρια ή να αναστέλλει την ανάπτυξή τους. Κατά τη χορήγηση ενός αντιβιοτικού επιβιώνουν τα ανθεκτικά βακτήρια τα οποία συνεχίζουν να αναπτύσσονται και να πολλαπλασιάζονται, προκαλώντας επιμονή της λοίμωξης, ακόμα και θάνατο.

Οι δύο κυριότερες αιτίες της μικροβιακής αντοχής είναι η χρήση των αντιβιοτικών, η οποία συντελεί στην επιβίωση μικροοργανισμών που είναι ανθεκτικοί στα αντιβιοτικά και η διασπορά των πολυανθεκτικών βακτηρίων μεταξύ ανθρώπων, ζώων και περιβάλλοντος.

Τα ανθεκτικά βακτήρια μπορούν να μεταδοθούν από ένα σε άλλα άτομα, ενώ η υψηλή κατανάλωση αντιβιοτικών σε έναν πληθυσμό ευνοεί ιδιαίτερα αυτή τη μετάδοση. Οι μικροοργανισμοί με αντοχή στα αντιμικροβιακά, συχνά ευθύνονται για λοιμώξεις που συνδέονται με την υγιεινολογική περίθαλψη, αλλά και για λοιμώξεις που προσβάλλουν ασθενείς εκτός νοσοκομείων, ενώ απαντώνται και στη φυσιολογική χλωρίδα υγιών ατόμων, στα οικόσιτα ζώα και στο περιβάλλον. Είναι, επίσης, υπεύθυνοι για λοιμώξεις και έχουν απομονωθεί σε ζώα παραγωγής τροφίμων και σε τρόφιμα.

Η μικροβιακή αντοχή είναι ένα πρόβλημα παγκόσμιας εμβέλειας, το οποίο γίνεται ακόμα πιο πολύπλοκο καθώς ζώα, φυτά, άνθρωποι και μικροοργανισμοί μοιραζόμαστε τον ίδιο πλανήτη. Είναι όλο και πιο ξεκάθαρο τα τελευταία χρόνια πως η υγεία είναι μία για όλους και πώς οτιδήποτε συμβαίνει σε έναν πληθυσμό του οικοσυστήματος επηρεάζει και τους άλλους. Η μικροβιακή αντοχή αποτελεί απειλή για την ανθρωπότητα, παρόμοια με την κλιματική αλλαγή και την υπερθέρμανση του πλανήτη. Η επιστημονική προσέγγιση του θέματος ως «**μία υγεία**» τονίζει ότι η υγεία των ανθρώπων και των ζώων, καθώς και το περιβάλλον είναι αλληλένδετα μεταξύ τους.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Στενά συνδεδεμένες με το πρόβλημα της μικροβιακής αντοχής είναι οι **(ενδο)νοσοκομειακές** λοιμώξεις, δηλαδή οι λοιμώξεις που συμβαίνουν στο νοσοκομείο.

Η Ελλάδα είναι χώρα με υψηλό επιπολασμό νοσοκομειακών λοιμώξεων και χώρα ενδημική για τα πολυανθεκτικά μικρόβια, με ενδείξεις ότι η μικροβιακή αντοχή και το πρόβλημα των πολυανθεκτικών μικροβίων αυξάνεται. Σύμφωνα με μελέτες, το 9% των νοσηλευόμενων ασθενών σε κοινό θάλαμο και το 30% των ασθενών στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας, 120.000 ασθενείς ετησίως, προσβάλλεται από νοσοκομειακή λοίμωξη. Οι λοιμώξεις αναπνευστικού, οι βακτηριακές και οι διαδοχικές ενδονοσοκομειακές λοιμώξεις διπλασιάζουν τον κίνδυνο θανάτου σε νοσηλευόμενους ασθενείς.

ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ

Η σύγχρονη ιατρική στηρίζεται στη διαθεσιμότητα αποτελεσματικών αντιβιοτικών. Χωρίς αυτά δεν θα υπήρχε η δυνατότητα της νοσηλείας σε μονάδες εντατικής παρακολούθησης, η μεταμόσχευση οργάνων, η χημειοθεραπεία, η φροντίδα των τραυμάτων πολέμου, η φροντίδα πρόωρων νεογνών ή ακόμα και οι κοινές χειρουργικές επεμβάσεις. Για να είναι όμως αποτελεσματικά τα αντιβιοτικά θα πρέπει να γίνεται συνετή χρήση (μόνο όταν χρειάζεται, με ιατρική συνταγή, σωστή δοσολογία και διάρκεια χορήγησης).

Και θα πρέπει να υπάρχουν μέτρα πρόληψης και υγιεινής για τον έλεγχο της διασποράς των ανθεκτικών βακτηρίων κυρίως στα νοσοκομεία αλλά και στην κοινότητα μετάδοσης, συμπεριλαμβανομένης της καλύτερης υγιεινής των χεριών, της απομόνωσης των ασθενών κ.ά.

* Η Μαριάνθη Παπαγιάννη είναι ειδική παθολόγος, υποψήφια Διδακτόρισα στον τομέα της πρόληψης και ελέγχου ενδονοσοκομειακών λοιμώξεων στο ΑΠΘ.

ΝΕΑ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ

«Τώρα που μπορείς σώσε ζωές» Η νέα καμπάνια των Γιατρών Χωρίς Σύνορα

Μέσα από τη νέα μας καμπάνια ευαισθητοποίησης, με κεντρικό μήνυμα «Τώρα που μπορείς, σώσε ζωές», σας καλούμε να σταθείτε δίπλα μας σε όλες τις επείγουσες κρίσεις που συμβαίνουν γύρω μας, σε όλες τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν τόσο οι ασθενείς μας, όσο κι εμείς οι ίδιοι στο πεδίο των αποστολών μας. Τώρα που βρέχει βόμβες, τώρα που η θάλασσα αγριεύει, τώρα που κάποιοι άνθρωποι έχασαν τα πάντα, τώρα που ο ιός επιτίθεται, βασιζόμαστε σε σας για να παραμένουμε ενεργοί και ανεξάρτητοι, όπου υπάρχει ανάγκη.

Η καμπάνια δημιουργήθηκε σε συνεργασία με τη Soho Square Athens και τη Mindshare Athens.

Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα στον Αυθεντικό Μαραθώνιο Αθήνας

Κατά τον 37ο Αυθεντικό Μαραθώνιο Αθήνας, περισσότεροι από 400 δρομείς επέλεξαν να τρέξουν ως Δρομείς Χωρίς Σύνορα, υποστηρίζοντας τη δράση μας. Και φέτος, ήμασταν παρόντες στο Χωριό των Χορηγών, όπου οι επισκέπτες είχαν τη δυνατότητα να ενημερωθούν για τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα και να γίνουν μέρος μιας ανθρώπινης αλυσίδας που σκοπό έχει να σώσει περισσότερες ζωές.

Ευχαριστούμε πολύ τον ΣΕΓΑΣ για τη διοργάνωση και την άριστη συνεργασία. Ευχαριστούμε, ακόμα, τον Τίμο Χαλιαμάλια, νοσηλεύτη και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου των Γιατρών Χωρίς Σύνορα, για την πρωτοβουλία του να συγκεντρώσει χρήματα μέσω του αγώνα του για τους σκοπούς της οργάνωσης. Τέλος, ευχαριστούμε πολύ όλους εσάς που μας στηρίξατε σε αυτόν τον Μαραθώνιο με οποιοδήποτε τρόπο και που είστε πάντα δίπλα μας.

Αποχαιρετούμε δύο συναδέλφους

Το 2019 έφυγε με δύο σημαντικές απώλειες για το Ελληνικό Τμήμα των Γιατρών Χωρίς Σύνορα. Με μεγάλη θλίψη αποχαιρέτησαμε τον Νικόλα Οικονομίδα και τον Χριστόφορο Ράπτη, δύο εξαιρετικούς φίλους και συναδέλφους.

Ο Νικόλας έκανε την πρώτη του αποστολή με τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα ως τεχνικός το 2011 στην Αιθιοπία και μετά συνέχισε σε προγράμματα στην Ελλάδα, τη Λακωνία και την Ειδομένη. Το 2016 εργαζόταν μαζί μας στην Αθήνα και ήταν ενεργό μέλος του σωματείου μας. Θα μας λείπει πάντα η ευαισθησία και το χιούμορ με το οποίο αντιμετώπιζε τα πράγματα.

Ο Χριστόφορος εργάστηκε σε δύο αποστολές στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, ως τεχνικός και υπεύθυνος προμηθειών. Θα θυμόμαστε πάντα τον ενθουσιασμό του και την επιθυμία του να προσφέρει στους ανθρώπους όλου του κόσμου μία καλύτερη πιθανότητα να επιβιώσουν και να αναβαθμίσουν τις συνθήκες διαβίωσής τους.

Εκφράζουμε τα θερμά και ειλικρινή μας συλλυπητήρια στις οικογένειές τους.

Νικόλας
Οικονομίδα

Χριστόφορος
Ράπτης

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Στο **Ίδρυμα Α.Γ. Λεβέντη** για την πολύτιμη υποστήριξη των προγραμμάτων μας στην Ελλάδα.

Στο **World in Harmony** για την εμπιστοσύνη του στο έργο μας και την υποστήριξη των ασθενών μας.

Στην **AEGEAN** για τη σταθερή της παρουσία στο πλευρό μας με τη χορηγία εισιτηρίων για τις ανάγκες μετακίνησης των εργαζομένων μας, στο πλαίσιο υλοποίησης των προγραμμάτων μας στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Στην **ΑΒ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ** για την υποστήριξη και την εμπιστοσύνη που δείχνει στο έργο μας.

Στον όμιλο **ALPHA BANK** για τη μακροχρόνια στήριξή του και την υποστήριξη των ασθενών μας.

Στον όμιλο **ΠΑΥΛΙΔΗΣ ΜΑΡΜΑΡΑ GRANITEES** για την πολύτιμη υποστήριξη των προγραμμάτων μας στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Στην **Interamerican** και τις **ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ** για την πολύ σημαντική στήριξη της δράσης μας στην Ελλάδα και όλο τον κόσμο.

Στα ξενοδοχεία **Hotel Padelidaki** στα Τρίκαλα, **Aeolos Bay** στην Τήνο, **Olive Green Hotel** στο Ηράκλειο Κρήτης, **Lucy Hotel** στη Χαλκίδα για τη φιλοξενία των ομάδων μας.

Στην **Ένωση Ανταποκριτών Ξένου Τύπου Ελλάδος** για τη φιλοξενία εκδήλωσής μας.

Στο **Politia Tennis Club** για την πρόσκληση στο 8ο Christmas Market που πραγματοποίησε.

Στο **Deree - The American College of Greece** για την πρόσκληση και τη φιλοξενία στο Winter Festival.

Στη **Νικολέττα Λέκκα** και το **"Να μου γελλάς"** για τη φιλοξενία.

Στις οικογένειες των: **Λαμπροπούλου Αλεξάνδρας, Παπανικολόπουλου Απόστολου, Οικονομίδη Νικόλαου, Μπουρέκα Χρήστο, Φουρναράκη Παναγιώτη, Κασίπη Σταματίας, Γαλανάκη Ζήση, Παπαζαφειροπούλου Μαρίας, Βλάχου Δημήτριου, Χριστοδούλου Χρήστου, Δαρβίρα Απόστολου, Ράπτη Χριστόφορου, Αργυρίου Βασίλη**, οι οποίες τη δύσκολη ώρα της απώλειας των δικών τους ανθρώπων ζήτησαν, αντί στεφάνων, οι δωρεές να διατεθούν στους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα.

ΣΕ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

Έλενα Καββαδά, Στέφανος Λαοπόδης
Υπεύθυνοι Στελέχωσης Αποστολών

Το ταξίδι της Ισμήνης Σπάχου με τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα ξεκίνησε το 2018 από το Μεξικό, όπου εργάστηκε για έξι μήνες ως Υπεύθυνη Ανθρώπινου Δυναμικού, Οικονομικών και Διοικητικών Θεμάτων. Αυτή τη στιγμή ολοκληρώνει τη δεύτερη αποστολή της στην Αιθιοπία και μοιράζεται τις εμπειρίες της.

Ποιο ήταν το κίνητρό σου για να εργαστείς με τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα;

Πολλά χρόνια επεξεργαζόμουν την ιδέα να ενταχθώ στην οργάνωση καθώς παρακολουθούσα από κοντά τη δράση της. Αποφάσισα να αλλάξω επαγγελματική κατεύθυνση προκειμένου να προσφέρω τις γνώσεις και την εμπειρία μου για έναν καλό σκοπό: την προσφορά ιατρικής περίθαλψης σε ανθρώπους που ζουν σε μέρη όπου μπορεί να θεωρείται πολυτέλεια η ύπαρξη ενός γιατρού, ενός εμβολίου ή ακόμα κι ενός παυσίπονου. Κατά κάποιο τρόπο, θέλησα να πάψω να είμαι απλώς παρατηρητής και να συμβάλλω, όσο μπορώ, σε αυτή την προσπάθεια.

Ποια ήταν η πιο δύσκολη αποστολή που έχεις κάνει;

Έχοντας κάνει μόνο δύο αποστολές, θα έλεγα πως η πιο δύσκολη είναι η τωρινή, στην Αιθιοπία. Αυτό οφείλεται στη μεγάλη ομάδα που διαχειριζόμαστε, κοντά στα 200 άτομα προσωπικό, και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε στη συνεργασία μας με τους τοπικούς κρατικούς οργανισμούς υγείας.

Μία ιστορία από κάποια αποστολή σου που δεν θα ξεχάσεις ποτέ;

Όταν, μετά από κάποια συμπλοκή μεταξύ δύο κοινοτήτων, στην πόλη της Γκάμπελα, μπήκε σε εφαρμογή το σχέδιο διαχείρισης αυξημένου αριθμού θυμάτων, στο νοσοκομείο όπου βρίσκονται οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα. Το νοσοκομείο είχε γεμίσει με κόσμο. Συγγενείς και φίλοι των τραυματιών αγωνιούσαν για τους δικούς τους ανθρώπους και είχαν κατακλύσει τα επείγοντα περιστατικά, με αποτέλεσμα να δυσκολεύεται η δουλειά του ιατρικού προσωπικού. Η κινητοποίηση και η αστραπιαία οργάνωση όλου του προσωπικού στο να γίνει σωστά το λεγόμενο triage (διαλογή των ασθενών) και να προσφερθούν οι πρώτες βοήθειες στους ασθενείς που βρίσκονταν σε πιο κρίσιμη κατάσταση ήταν

εντυπωσιακή. Η κατάσταση αντιμετωπίστηκε με απόλυτο επαγγελματισμό και ψυχραιμία και ας ήταν η αδρεναλίνη και το άγχος στα ύψη. Το τμήμα Ανθρώπινου Δυναμικού βρισκόταν σε ετοιμότητα, σε περίπτωση που χρειαζόταν να καλέσουμε παραπάνω προσωπικό ή να εξασφαλίσουμε τη μεταφορά τραυματιών σε άλλο νοσοκομείο σε άλλη πόλη.

Σε έχει αλλάξει η εμπειρία των αποστολών;

Χωρίς καμία αμφιβολία, οι αποστολές σε αλλάζουν και η κάθε μια αφήνει το δικό της ιδιαίτερο στίγμα. Προσωπικά, με έχουν βοηθήσει στο να αντιμετωπίζω ορισμένες καταστάσεις με περισσότερη ψυχραιμία και ωριμότητα όπως και στο να αποστασιοποιούμαι πιο εύκολα από κάποια προβλήματα, μετριάζοντας τη σημασία τους. Συνειδητοποιώ επίσης πόσο εύκολα προσαρμόζεται ο άνθρωπος σε καινούργιες δύσκολες καταστάσεις, βρίσκοντας λύσεις και εναλλακτικούς τρόπους για να ξεπεράσει την κάθε δυσκολία. Επίσης, διαπίστωσα πως κάποια πράγματα που θεωρούσα δεδομένα, δεν είναι. Για παράδειγμα η σταθερή παροχή βασικών αγαθών όπως το ρεύμα και το νερό.

Τι φέρνεις πίσω από μια αποστολή;

Φέρνω πίσω μια ή και δύο βαλίτσες γεμάτες δυνατές εμπειρίες και αναμνήσεις, πολλά καταπληκτικά καινούργια πρόσωπα στη ζωή μου αλλά πάνω απ' όλα γυρνάω με την ελπίδα πως οι προσπάθειές μας στο πεδίο θα φέρουν τα αναμενόμενα αποτελέσματα και πως η δουλειά και η επιμονή όλης της ομάδας, που αποτελείται σε πολύ μεγάλο βαθμό από ντόπιους συναδέλφους, δεν θα πάνε χαμένες...

Σε αποστολή βρίσκονται οι: Αγαπίου Ελένη, Αλεξίου Αλίκη, Αναγνωστάκη Τατιάνα, Ανις Άνα, Αντζέλοβα Ιλίνα, Βιδαλάκη Μάνια, Γεωργακάκης Χρήστος, Γέβτοβιτς Μίοντραγκ, Γκρουγιτς Μιργιάνα, Διαλυνάκη Βασιλεία, Ελτσίν Ρεσίτ, Ινάλ Ντενίτζ, Ιπέκ Έσμα, Καραπανάγος Γιώργος, Καρρέρ Ανδρόνικος Τίτος, Κατσίνη Νάσια, Κατωπόδη Κατερίνα, Κεντσοσβίλι Τίνατιν, Κεσικλί Ερκινάλπ, Κοσταν Φαζλί, Κουτέπας Ανδρέας, Κυρούσης Στάθης, Λίβανος Κωνσταντίνος, Λιοδάκη Λυδία, Μαζάνεκ Κριστόφ, Μακρόγιαννης Τάσος, Μαμουκελασβίλι Ερέκλε, Μαράτου Ράνια, Μήτση Μαριάννα, Μιλογιάνοβιτς Γελένα, Μιχελακάκη Νίκη, Μπάντα Λορίν, Μπραχίμ Σάλμα, Νοβάκοβιτς Ολίβερα, Ντεμίρτσι Σέβινιτς, Νιυρέντα Μπραίτ, Ορμπάι Έμμα, Ορφανουδάκης Βαγγέλης, Παμπακά Δέσποινα, Παναγάκου Αρετή, Παντελιά Άννα, Παπαχρυσοστόμου Νικόλας, Πάπισσα Φανή, Προβοπούλου Μαριέττα, Ρήγας Αντώνης, Σουσίσι Σταύρος, Σπαζόζεβιτς Γιάννα, Σπάχου Ισμήνη, Τερεζάκη Ειρήνη, Τζέμος Αχιλλέας, Τσέκερη Αγγελική, Φαντόγλου Ναρίν, Χαμάντ Ράμυ, Χαρακτινού Τζέση, Χατζηγεωργίου Κατερίνα, Χατζηφούντα Σοφία, Χοβχανισιάν Νταβίτ, Ψυκάκος Κώστας.

ΣΑΣ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΔΙΠΛΑ ΜΑΣ

ΣΤΑΘΕΡΟΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ

Σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, σε φυσικές καταστροφές, σε ένοπλες συγκρούσεις, οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα παρεμβαίνουμε σε 24-48 ώρες. Μέσω της **σταθερής υποστήριξης** εξασφαλίζουμε τους απαραίτητους πόρους και μπορούμε να βρεθούμε άμεσα κοντά στους συνανθρώπους μας που κινδυνεύουν. Εσείς, απλά, επιλέγετε τη συχνότητα και το ποσό με το οποίο θέλετε να μας στηρίζετε σε σταθερή βάση, είτε μέσω κάρτας είτε μέσω τραπεζικού λογαριασμού στο msf.gr/donate ή τηλεφωνικά στο 210 5 200 500, χωρίς να χρειάζεται να επισκέπτεστε το ταχυδρομείο ή την τράπεζα.

ΕΦΑΠΑΞ ΔΩΡΕΑ

Ακόμα κι ένα μικρό ποσό μπορεί να κάνει τη διαφορά στη ζωή των ανθρώπων που περιθάλπουμε. Γίνετε και εσείς μέρος της αλυσίδας που σώζει ανθρώπινες ζωές. Μπορείτε να κάνετε τη δωρεά σας:

Μέσω **πιστωτικής/χρεωστικής κάρτας** στο site μας msf.gr/donate.

Μέσω **web banking** ή μέσω **τράπεζας** στους παρακάτω λογαριασμούς **σημειώνοντας τον κωδικό δωρητή:**

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

IBAN GR 3601 1008 0000 0008 0480 84795

ALPHA BANK

IBAN GR09 0140 1040 1040 0278 6014 420

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

IBAN GR96 0172 0110 0050 1101 3626 464

EUROBANK

IBAN GR50 0260 2150 0004 1010 0065 050

Συμπληρώντας την ταχυπληρωμή που εσωκλείεται και καταθέτοντας στα **ΕΛΤΑ** το ποσό που επιθυμείτε.

Εξαργυρώνοντας τους πόντους που έχετε συγκεντρώσει από το Πρόγραμμα Επιβραβεύσεως Συναλλαγών Bonus της Alpha Bank.

Μπορείτε να πραγματοποιήσετε τη δωρεά σας καλώντας στο **210.326.0000** ή on-line στο www.alphabonus.gr/philanthropyredemption

ΧΑΡΙΣΤΕ ΔΩΡΑ ΠΟΥ ΣΩΖΟΥΝ ΖΩΕΣ

Μέσω του msfgifts.gr και των επιλογών **Paypal** και **Viva Payments** κάντε ένα εικονικό δώρο (κουνουπιέρα, εμβόλιο, θεραπευτική τροφή) σε ένα αγαπημένο σας πρόσωπο. **Ο παραλήπτης θα λάβει μία ηλεκτρονική κάρτα που θα τον ενημερώνει για το δώρο που έχει γίνει στο όνομά του.**

ΕΤΑΙΡΙΕΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ

Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα επιδιώκουμε τη συνεργασία με εταιρίες, οι οποίες επιθυμούν, μέσα από τα προγράμματα Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης, να υποστηρίξουν το έργο μας. Ενδεικτικές μορφές συνεργασίας είναι **η δωρεά μέρους των εσόδων** από την προώθηση προϊόντων, **η πάγια ή εφάπαξ οικονομική υποστήριξη** των προγραμμάτων μας, οι **εκστρατείες ευαισθητοποίησης** των εργαζομένων, πελατών και συνεργατών της εταιρίας προκειμένου να γίνουν υποστηρικτές μας ή **η ένθεση/διανομή επικοινωνιακού υλικού** των Γιατρών Χωρίς Σύνορα. **Επικοινωνήστε τώρα μαζί μας για να διαμορφώσουμε το ιδανικό πλαίσιο συνεργασίας (Υπεύθυνη Εταιρικών Συνεργασιών, 210.5.200.500, corpfr@athens.msf.org).**

ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ (ΓΑΜΟΣ - ΒΑΠΤΙΣΗ)

Μοιραστείτε τη χαρά μιας από τις πιο προσωπικές στιγμές της ζωής σας, όπως είναι ένας γάμος ή μια βάπτισμα, ενισχύοντας το έργο μας. Μπορείτε να το κάνετε δωρίζοντας ένα ποσό της επιλογής σας αντί προσκλητηρίων ή μπομπονιέρων ή ζητώντας από τους καλεσμένους αντί δώρου γάμου ή βάπτισμα να κάνουν μια δωρεά στους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα. Εναλλακτικά μπορείτε και εσείς αντί δώρου γάμου ή βάπτισμα να δωρίσετε το αντίστοιχο ποσό στην οργάνωσή μας.

Για πληροφορίες: 210.5.200.500 (εσωτ. 110).

ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ακολουθήστε το παράδειγμα δεκάδων ανθρώπων που τα τελευταία χρόνια έχουν συμπεριλάβει τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα στη διαθήκη τους και βοηθήστε μας να συνεχίσουμε να παρέχουμε ιατρική βοήθεια σε αυτούς που την έχουν ανάγκη.

Για πληροφορίες: 210.5.200.500.

Για να γίνετε Σταθερός Υποστηρικτής ή για να κάνετε μία δωρεά επισκεφθείτε το msf.gr ή επικοινωνήστε με το **Τμήμα Δωρητών** στο **210.5.200.500.**

Ευχαριστούμε θερμά όλους όσους κάνουν μία δωρεά εις μνήμην κάποιου αγαπημένου τους προσώπου.

**ΤΩΡΑ ΠΟΥ
ΠΟΛΕΜΑΕΙ
ΝΑ ΚΡΑΤΗΘΕΙ**

**ΤΩΡΑ ΠΟΥ
ΜΠΟΡΕΙΣ, ΣΩΣΕ ΖΩΕΣ.**

Γιατί σε σένα μόνο στηριζόμαστε.

Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα χρηματοδοτούμαστε 100% από ιδιωτικές δωρεές για να μπορούμε να παρέχουμε ιατρική φροντίδα σε ανθρώπους αποκλεισμένους από την υγειονομική περιθαλψη, σε θύματα βίας, φυσικών καταστροφών ή ενόπλων συγκρούσεων.

ΚΑΝΕ ΤΩΡΑ ΤΗ ΔΩΡΕΑ ΣΟΥ. ΣΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ.

msf.gr/torapouboreis 210 5 200 500

